

Famous conductor and composer Sergiu Celibidache is today celebrated by Google with a special logo, marking 100 years since the birth of the great musician. Despite the thousands of concerts conducted by Celibidache, very few of them were recorded, for a very simple reason: Celibidache hated recordings and described discs as “singing pancakes.” “The record keeps everything but the essential. A record only ruins things,” Celibidache believed.

Celibidache was born in Roman, on June 28, 1912, and began his studies in music with the piano, after which he studied music, philosophy and mathematics in Bucharest, Romania and then in Paris. One of the most important influences in his life was his introduction to Martin Steinke, who, being knowledgeable about Buddhism, heavily affected Celibidache's outlook for the rest of his life, according to Wikipedia.

Celibidache's approach to music-making is often described in terms of what he did not do instead of what he did. For example, much has been made of Celibidache's "refusal" to make recordings even though almost all of his concert activity actually was recorded with many released posthumously by major labels such as EMI and Deutsche Grammophon with consent of his family. Nevertheless, Celibidache did pay little attention to making these recordings, which he viewed merely as by-products of his orchestral concerts.

Celibidache's focus was instead on creating, during each concert, the optimal conditions for what he called a "transcendent experience". Aspects of Zen Buddhism, such as ichi-go ichi-e, were strongly influential on him. He believed that musical experiences were extremely unlikely to ensue when listening to recorded music, so he eschewed them. As a result, some of his concerts did provide audiences with exceptional and sometimes life-altering experiences, including, for example, a 1984 concert in Carnegie Hall by the Orchestra of the Curtis Institute that New York Times critic John Rockwell touted as the best of his twenty-five years of concert-going.

Celibidache was well known for his demands for extensive rehearsal time with orchestras. An oft-mentioned feature of many of his concerts, captured in the live recordings of them, is a slower tempo than what is considered the norm, while, in fast passages, his tempos often exceeded expectations. In Celibidache's own view, however, criticism of a recording's tempo is irrelevant, as it is not (and cannot be) a critique of the performance but rather of a transcription of it, without the ambience of the moment – for him, a key factor in any musical performance.

For his artistic activity, Celibidache received various distinctions, such as: honorary citizen of Munich (1992), honorary member of the Romanian Academy (1992), doctor honoris causa of the Iasi University (1992) and the Maximilian Order for Science and Art (Germany, 1993).

SURPRIZA Google: Celebrul dirijor roman Sergiu CELIBIDACHE sarbatorit la 100 de ani de la nastere

Celebrul dirijor si compozitor roman Sergiu Celibidache, este astăzi omagiat de GOOGLE, printr-un logo special. Google le amintește utilizatorilor că se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui muzician. În ciuda miilor de concerte conduse de Sergiu Celibidache

foarte puține s-au păstrat pe discuri, dintr-un motiv foarte simplu: maestrul ura înregistrările, socotind discurile doar niște "clătite cântătoare". "Pe disc se păstrează orice, numai esențialul nu. Un disc nu face decât să strice", susținea SERGIU CELIBIDACHE.

Artistul s-a născut la Roman în 28 iunie 1912. După ce a plecat din România, unde a studiat pianul și compoziția, iar apoi, la Universitatea din București, filosofia și matematica, tânărul Celibidache a ajuns la Academia de Muzică de la Berlin în 1936. Sfârșitul poveștii cu România a însemnat adevăratul început al poveștii cu lumea sunetelor, care-l va acapara până la capăt. În scurtă vreme, după ce s-a pregătit cu academicieni de prestigiu, după ce s-a aplecat asupra metafizicii cu faimosul Nicolai Hartmann, a intrat pe un drum lin. În 1945, muzicianul din România a fost numit dirijor direct în locul legendarului Wilhelm Furtwängler, suspendat din cauza suspiciunii că ar fi colaborat cu regimul nazist.

A compus un Requiem, patru simfonii și un concert pentru pian și orchestră. Cu toate acestea, Sergiu Celibidache este cunoscut mai mult pentru activitatea sa ca dirijor.

Cariera lui Sergiu Celibidache este strâns legată de Germania, locul unde și-a perfecționat studiile și unde a cunoscut cele mai mari succese ca dirijor și apoi compozitor. A condus Orchestra Filarmonică din Berlin și Orchestra Radio din Stuttgart. Pentru o vreme, a condus Orchestra Națională din Paris și Orchestra Simfonică Radio din Stockholm. În 1979 primește funcția de director muzical general al orașului München și de dirijor permanent al orchestrei filarmonice din acest oraș. Sub conducerea sa, Filarmonica din München devine una din cele mai bune orchestre simfonice din lume.

Sergiu Celibidache a fost un mare interpret al muzicii post-romantice, fiind recunoscut ca dirijor neîntrecut a simfoniilor lui Anton Bruckner, precum și al impresioniștilor francezi, de la Claude Debussy la Maurice Ravel. Stilul său dirijoral era foarte original, fiind cunoscut în special pentru varietatea tempo-urilor: astfel, cu cât pasajul muzical era mai bogat și mai complex, cu atât tempo-ul devenea mai lent, un stil care dădea un efect deosebit în sala de concert. Din acest motiv, Celibidache a refuzat înregistrările pe discuri.

Discul nu face decât să strice. Pe disc se păstrează tot, numai esențialul nu.

Înregistrările pe discuri cu concertele conduse de Sergiu Celibidache sunt foarte rare. Considera discurile drept niște "clătite cântătoare". Maniera sa dirijorală originală putea fi "savurată" doar în sala de concerte, de aceea Celibidache socotea că a asista la un concert însemna să iei parte la momentul în care "ia naștere muzica".

Criticul muzical american David Hurwitz scria că Sergiu Celibidache ar putea fi „ultimul geniu nebun dintre dirijori”, muzician înconjurat de o aură legendară încă din timpul vieții. Pe de o parte, pentru că s-a luptat cu încredințare împotriva înregistrărilor audio, căci „discul nu face decât să strice”, păstrând tot, mai puțin esențialul. „Muzica nu corespunde unei forme de a fi. E o devenire, e ceva care naște, crește, ajunge la un punct de maximă expansiune și moare, ca o plantă, ca un sentiment, ca oricăre activitate omenească”, credea Celibidache.

Timpe de 40 de ani nu au existat înregistrări din concertele lui Sergiu Celibidache. După moartea sa, pe piață au apărut mai multe CD-uri și înregistrări video, pe care Celibidache le-a permis în timpul vieții.

Pentru activitatea sa artistică, Sergiu Celibidache a primit diverse distincții, printre care:

Google surprise: Famous Romanian conductor Sergiu Celibidache centenary celebrated

Written by Administrator

Thursday, 28 June 2012 03:01 - Last Updated Thursday, 28 June 2012 12:28

cetățean de onoare al orașului München (1992), membru de onoare al Academiei Române (1992), doctor honoris causa al Universității din Iași (1992), Ordinul Maximilian pentru Știință și Artă (Germania, 1993).